

Fremstilling af ham, vil han senere kunne komme til at berigtige, hvis han ikke finder den rigtig.

Med et af de suverænt ligegyldige Ord, som den højtærede Konseilspræsident er Mester i, sagde han i Gaar, at Tingets Interesse for, hvad der var foregaaet før her i Landet, den historiske Sammenhæng, var en arkæologisk Interesse, og han brugte det Ord, som vil blive staaende, at han skænkede os alle Køkkenmøddingerne. Men Køkkenmøddingerne er det, vi sidde omgivne af her, Rigsdagstidenden det ene Aar efter det andet, Køkkenmøddingerne er det, som vi bidrage til hver eneste Dag. Spørgsmaalet er blot — og det synes mig, at den højtærede Konseilspræsident i Gaar samtidig burde have sagt det —: Hvor-naar bliver det, som den højtærede Konseilspræsident i Gaar sagde, til Mødding? Men for øvrigt er det forstaaeligt, at man søger tilbage for at undersøge, hvad den højtærede Konseilspræsident har fremført, thi naar man opgraver en Oldsag, ved jo enhver, der kender den arkæologiske Videnskab, at man for at bestemme dens Plads i Tiden maa søge at finde Genstande, hvormed man kan sammenstille den. Og da nu det højtærede Medlem, Repræsentanten fra Verringe (Lindø), som sidder lige overfor mig, og det ærede Medlem fra Nyborg (N. Jensen) havde gjort dette fortrinlige Oldfund paa Ledreborg og ført det herind til Nationalmuseets Undersøgelse, er det ikke saa besynderligt, at vi have søgt at bestemme Fundets Plads i vor Historie, dets Plads i Tiden.

Jeg tror, at Fundet hører til Venstres Jernalder. Jeg tror, det hører til den Tid, hvor der endnu var Metal i Venstre — siden er alt under Ledelsen af den nuværende Forsvarsminister blevet til Grød —, jeg tror, det hører til den Tid, hvor der var Kraft i Venstre. Endnu i Gaar, da den højtærede Konseilspræsident talte, var der en vis Metalklang i hans Stemme. Ved altsaa at søge tilbage i Køkkenmøddingen har jeg fundet saa uomtvistelige Vidnesbyrd om den nuværende højtærede Konseilspræsidents Standpunkt, at det ikke kan tænkes at være forladt. Den nuværende højtærede Konseilspræsident er jo af et andet Stof end sine to omvendte Forgængere. Hvad disse to Forgængere have udtalt om Militærspørgsmaalet, har været af den Art, at der vel kunde paapeges kraftige Udtalelser for een Retning i vor Militærpolitik, Ønsket om en Nedgang af Udgifterne o. s. v., men disse Udtalelser have ikke paa den Maade

været et Livssystem for dem, som det har været for den højtærede nuværende Konseilspræsident. Det er sagt om ham med Rette, at Hørups Antimilitarisme næsten syntes tam overfor daværende Grev Holsteins. Jeg skal blot faa Lov til at læse op et enkelt Vidnesbyrd herom; der findes utallige. Jeg beder om, at dette maa blive hørt paa Baggrund af den højtærede nuværende Konseilspræsidents Udtalelser i Gaar.

Han siger i 1889: „Jeg skal komme tilbage til, hvad jeg ofte har fremhævet, hvad jeg atter i Dag tror at burde fremhæve, at vi ved vor Hær, Flaade og Fæstning sætte vort Land i en udsat Stilling og ikke en Smule andet. Det er ikke blot ved Københavns Befæstning, vi gøre os til en Magt, der vanskeligt vil kunne hævde vor Neutralitet i Tilfælde af en europæisk Konflikt, idet der vil blive forlangt en Partitaget af os, som ellers ikke vilde blive forlangt, men ved vor Hær gøre vi det samme. Baade Hær, Flaade og Befæstning ere i Virkeligheden ikke Forsvarsmidler, men det er Vaaben, der ville bringe Udlandet til i Tilfælde af en politisk Konflikt at forlange vor Indblanding og i fornødent Fald tvinge os dertil, og dermed er det i Virkeligheden Foranstaltninger, der aabne Udsigt til Landets Undergang.“ Se, hvis vi her troede, at vi drøftede Forsvarssagen, hvis vi troede, at vi drøftede Anskaffelse af Midler til Flaaden, Hæren og Fæstningen, vilde det jo være at beskyldte den nuværende Konseilspræsident for at søge at tilvejebringe Midler til Landets Undergang. Men det er, som sagt, slet ikke dette, vi drøfte. Vi drøfte Statsomkostningerne ved det ærede Medlem fra Ringkøbings Op-højelse til Minister.

Men hvad kan nu Motivet være for den højtærede Forsvarsnihilist i Konseilspræsidiets Plads til at danne en Regering med disse overordentlige Statsomkostninger? Ja, jeg kan ikke se anderledes derpaa — og det er jo muligt, at jeg kan faa det bekræftet, naar den højtærede Konseilspræsident vender tilbage —, end at det er Udtryk for den kyniske Livsfilosofis Udbredelse i vort højeste Aristokrati. Den nuværende Fører for de Frikonservative i Landstinget sagde en Gang, at den konservative Sammenslutning her i Landet skulde og maatte fremtvinges, og hvis Bondestanden ikke vilde gaa sammen med Højre i en saadan konservativ Samling, kunde det blive nødvendigt at anvende, hvad han kaldte et heroisk Middel, nemlig